

[Niels Helveg Petersen]

hvordan de gode formål kan nås, og hvis regeringen kommer i bekneb, står vores forslag til rådighed.

Hr. Svend Auken spurgte til Det Radikale Venstres holdning til overskudsdeling, om vi stod ved principenheden om fem punkter fra foråret. Svaret er ja. Jeg synes, hr. Svend Auken skulle interessere sig lidt mere for, at SFs formand, hr. Gert Petersen, klart har taget afstand fra at gennemføre dette, medmindre det alene var Socialdemokratiet og SF, der skulle gøre det.

Folketinget skal i denne samling revidere loven om Danmarks Radio. Vi lægger i Det Radikale Venstre stor vægt på at få en bedre styrelse af Danmarks Radio end den nuværende, som er utidssvarende og uegnet til, at Danmarks Radio kan tage konkurrencen op, når monopollet brydes.

Vi bemærker med beklagelse, at statsministeren næsten ikke omtalte Danmarks politik i FN. Vi tillægger fortsat Danmarks indsats her den største betydning, og vi vil understrege, at den danske regering på alle måder, i alle internationale organisationer, skal gøre sit yderste for at bidrage til internationale aftaler om våbenkontrol og nedrustning, stop for atomprøvesprængninger – og tillidskabende foranstaltninger i Øst-Vest-forholdet, f.eks. Norden som atomvåbenfri zone.

Det er glædeligt, at Reagan og Gorbatsjov mødes i Island. Verden har brug for samtale mellem lederne fra Øst og Vest, og verden har brug for resultater af samtalerne. Statsministeren skal senere i år til Sovjet for at føre samtaler med de sovjetiske ledere. Forhåbentlig kan samtalerne være et bidrag i den rigtige retning.

Vi kan ikke i Det Radikale Venstre lade være med at undre os over, at vor egen deltagelse i en fredskonference i København kalder på så stærke negative følelser både til højre og i Socialdemokratiet. Samtalen, dialogen, hvor man siger sin mening, er nødvendig på alle niveauer, på statschefniveau, men også på et bredere folkeligt niveau.

Lad mig så herefter vende mig til kartoflerne.

Det Radikale Venstre anerkender sigtet med regeringens forslag, det er rigtigt. Vi har selv til jul og påske efterlyst indgreb over for det lånefinansierede forbrug, det er jo ikke så indviklet at forstå hvorfor: forbruget er for stort, opsparingen for lille. Sådan har det

været i mange år, og det er en væsentlig forklaring på betalingsbalanceunderskuddet. Ofte har vi forsøgt at bremse forbruget ved at lægge skatter og afgifter på varer. Hvis vi i stedet kunne øge opsparingen, ville resultatet også blive forbrugsbegrænsning, men uden stigende priser og uden skade for beskæftigelsen. Tværtimod, med større opsparing og mindre forbrug ville beskæftigelsen og investeringerne få det bedre.

I alt for mange år har dansk skattelovgivning virket imod opsparing og tilskyndet til forbrug. Det har kunnet betale sig at stifte gæld. Det har i lange perioder desværre været dumt ikke at stifte gæld. Det gør skattereforment omsider op med, og regeringens udspil forstærker og fremskynder virkningen heraf. Det forslag, der har størst betydning, er forslaget om, at lån i fast ejendom skal være blandingslån, bestå både af serielån og annuitetslån. Det er et godt forslag. Nettoydelsen for en huskøber bliver højere, opsparingen større, og dermed trykkes husenes pris, alt andet lige.

I den offentlige debat er der ikke, så vidt jeg har set det, fremkommet lodige argumenter imod denne tankegang, men den har jo nogle konsekvenser. Når man strammer reglerne for huskredit, er man også nødt til at stramme reglerne for anden form for kredit. Det vil være absurd alene at stramme realkredit og f.eks. lade stå til over for bilkredit. Så jog man jo kreditten derover. Altså er man nødt til at gribe bredt ind.

Det indgreb, regeringen foreslår over for afbetalingshandelen, over for de rentefrie konti, kravet om 4 pct. stempelafgift af lånedokumenter osv., skal der heller ikke lyde kritik af fra radikal side.

Det vanskeligste af forslagene er forslaget om en særlig afgift på de renter af forbrugslån, man trækker fra på sin selvangivelse. Har man f.eks. 50.000 kr. i forbrugslån – det er heldigvis langt fra alle, der har det, men lad os nu sige det – så betaler man ca. 6.000 kr. i rente. Dem trækker man fra. Så koster de 6.000 kr. i virkeligheden kun det halve. Man betaler altså i dag ca. 3.000 kr. i renter for at have et forbrugslån på 50.000 kr.

Efter forslaget lægges der nu en 20 pct. afgift på rentebeløbet. 20 pct. af 6.000 kr. er 1.200 kr. Efter forslaget vil situationen altså være den, at man i stedet for 3.000 kr. skal betale 4.200 kr. om året for et forbrugslån på